

Åben anonym rådgivning til voldsudsatte kvinder

Evalueringsrapport

Publikationen er udgivet af
Socialstyrelsen
Edisonsvej 18, 1.
5000 Odense C
Tlf: 72 42 37 00
E-mail: socialstyrelsen@socialstyrelsen.dk
www.socialstyrelsen.dk

Forfatter: Socialstyrelsen
Udgivet 2015

Download eller se sti til rapporten på www.socialstyrelsen.dk.
Der kan frit citeres fra rapporten med angivelse af kilde.

Digital ISBN: 978-87-93277-17-5

Indholdsfortegnelse

Resume	5
Indledning	6
Projektets måltal.....	7
Målgruppen for projektet	7
Formål med evalueringen.....	8
Projektets indhold	9
Hotline og e-brevkasse.....	9
Formål.....	9
Den ambulante rådgivning.....	9
Formål og metode	9
Projektets resultater	11
Hotline og e-brevkassen.....	12
Hvem er kvinderne, der har henvendt sig til hotline og e-brevkasse	14
Den ambulante rådgivning.....	15
Hvem er kvinderne, der har henvendt sig i den ambulante rådgivning	16
Har projektet fået kontakt til målgruppen?	17
Indhold af samtalerne.....	18
Erfaringer fra projektfasen	23
Litteraturliste	27
Bilag 1: Delmålgrupper inden for målgruppen	28
Bilag 2: Sammenligning af kvinderne i hotline og i den ambulante rådgivning	29
Bilag 3: Sammenligning af kvinder fra den ambulante rådgivning og kvinder fra krisecentre	33

Figurer

Figur 1: Oversigt over projektets måltal og opnåede kontakter	7
Figur 2: Oversigt over temaer i manualen for rådgivningssamtalerne	11
Figur 3: Antal henvendelser til hotline og e-brevkasse fordelt over tid	14
Figur 4: Oversigt over emner som kvinderne har ønsket rådgivning om i den ambulante rådgivning	20
Figur 5: Oversigt over henvisning efter 1., 2. og 3. samtale i den ambulante rådgivning	22
Figur 6: Den voldsudsatte kvindes barrierer ift. søge hjælp	24
Figur 7: Alder på kvinder i ambulante rådgivning og hotline	30
Figur 8: Voldsform for kvinder i ambulante rådgivning og hotline	31
Figur 9: Alder på kvinderne i ambulante rådgivning og krisecentre	33
Figur 10: Uddannelsesniveau for kvinderne i ambulante rådgivning og krisecentre ...	34
Figur 11: Voldsform for kvinderne i ambulante rådgivning og krisecentre	36

Tabeller

Tabel 1: Henvendelser til hotline og e-brevkassen fordelt på målgrupper	12
Tabel 2: Hvem har henvendt sig til hotline og e-brevkasse	13
Tabel 3: Karakteristik af kvinderne, der har henvendt sig til hotline og e-brevkasse og sammenligning med krisecentre	15
Tabel 4: Antal samtaler i den ambulante rådgivning	15
Tabel 5: Sammenligning af kvinder i ambulante rådgivning og krisecentre	17
Tabel 6: Arbejdshypoteser til delmålgrupper udarbejdet af LOKK og Mødrehjælpen	28
Tabel 7: Sammenligning af kvinderne i ambulante rådgivning og hotline	30
Tabel 8 Børn blandt kvinderne i ambulante rådgivning og hotline	31
Tabel 9 Kendskab til tilbuddet blandt kvinder i ambulante rådgivning og hotline	32
Tabel 10: Beskæftigelse blandt kvinder i ambulante rådgivning og krisecentre	35
Tabel 11. Kvinder med børn i ambulante rådgivning og krisecentre	35
Tabel 12. Varighed af vold blandt kvinder i ambulante rådgivning og krisecentre	36
Tabel 13: Voldsform fordelt på voldsudøver for kvinder i ambulante rådgivning	37

Resume

Rapporten er en evaluering af projektet "Åben anonym rådgivning". Åben anonym rådgivning tilbød rådgivning primært til voldsudsatte kvinder og sekundært til fagpersoner og pårørende til voldsudsatte kvinder.

De voldsudsatte kvinder, der var målgruppen for projektet, var dem, der ikke søgte hjælp i de eksisterende hjælpeforanstaltninger eksempelvis kvindekrisecentrene. Der var en antagelse om, at det blandt andet omfattede de mere ressourcestærke voldsudsatte kvinder.

Projektet forløb fra februar 2012 til januar 2014 og blev varetaget af Mødrehjælpen og Landsorganisation af Kvindekrisecentre (LOKK). Projektet fremgår af initiativ 10 i regeringens *Nationale strategi til bekæmpelse af vold i nære relationer*.

Åben anonym rådgivning bestod af to tilbud:

- Telefonisk hotline og e-brevkasse
- Ambulant personlig rådgivning med mulighed for tre samtaler

Åben anonym rådgivnings mål for projektperioden var:

- Hotlinen og e-brevkassen skulle modtage 3.600 henvendelser
- Den ambulante rådgivning skulle yde rådgivning til 600 unikke personer

Hotlinen og e-brevkassen modtog til sammen 3590 henvendelser og opnåede derved niveauet for det ønskede antal henvendelser. I den ambulante rådgivning modtog 151 unikke personer rådgivning i de 19 måneder, den ambulante rådgivning var åben. Måltallet blev således ikke opnået i dette tilbud.

LOKK og Mødrehjælpen har angivet følgende årsager :

1. Markedsføring: Målgruppen skal eksponeres for et nyt tilbud længere tid end forventet, før de tager kontakt. Det tager længere tid end forventet at udbrede kendskabet til rådgivningen blandt fagfolk.
2. Placeringen af lokalerne på ny adresse har haft stor betydning, da den ambulante rådgivning ikke kunne få udbytte af LOKK og Mødrehjælpens brand (kendte brand blandt fagfolk og de voldsudsatte kvinder).

Evalueringen viser, at projektet formår at få kontakt til målgruppen, da de kvinder, der har modtaget samtaler i den ambulante rådgivning, fremstår mere ressourcestærke end de kvinder, der har haft ophold på krisecenter. Kvinderne i den ambulante rådgivning har et højere uddannelsesniveau, og flere er i beskæftigelse.

På den baggrund kan det konstateres, at Åben anonym rådgivning formår at få kontakt til målgruppen. Måltallet for henvendelser til hotlinen og e-brevkassen er realiseret i tilstrækkelig grad, men det er ikke tilfældet for den ambulante rådgivning.

Indledning

Det skønnes, at omkring 29.000 kvinder hvert år rammes af fysisk vold fra en partner (Helweg-Larsen 2012). Dog har de voldsudsatte kvinder kun ca. 2.000 ophold på kvindekrisecentre årligt (Socialstyrelsen 2013), og det er derfor kun en begrænset andel af de voldsudsatte kvinder, der modtager den hjælp, som tilbydes på kvindekrisecentrene.

Mødrehjælpen og Landsorganisationen af kvindekrisecentre (LOKK) vurderer, at der kan være flere årsager til, at så stor en gruppe af de voldsudsatte kvinder ikke ønsker eller har mulighed for at få hjælp gennem et krisecenter. Kvinden kan have brug for en afklaring af, hvorvidt hun er udsat for vold, eller hun ønsker ikke at forlade eget hjem. Kvinden kan desuden opleve et ophold på krisecenter som stigmatiserende og søger derfor ikke hjælp i det regi.

For at nå den store gruppe af kvinder, der udsættes for vold, men ikke søger hjælp på landets krisecentre, blev Projektet "Åben anonym rådgivning til voldsudsatte kvinder" iværksat. Projektet fremgår af initiativ 10 i regeringens *Nationale strategi til bekæmpelse af vold i nære relationer* og forløb fra ultimo februar 2012 til ultimo januar 2013. Projektet blev varetaget af Mødrehjælpen og LOKK.

Formålet med Åben anonym rådgivning var at tilbyde kvalificeret rådgivning til de kvinder, der ikke ønsker eller har mulighed for at tage ophold på et krisecenter. Derudover blev der tilbudt rådgivning til fagpersoner og pårørende til voldsudsatte kvinder.

Rådgivning blev tilbudt i form af:

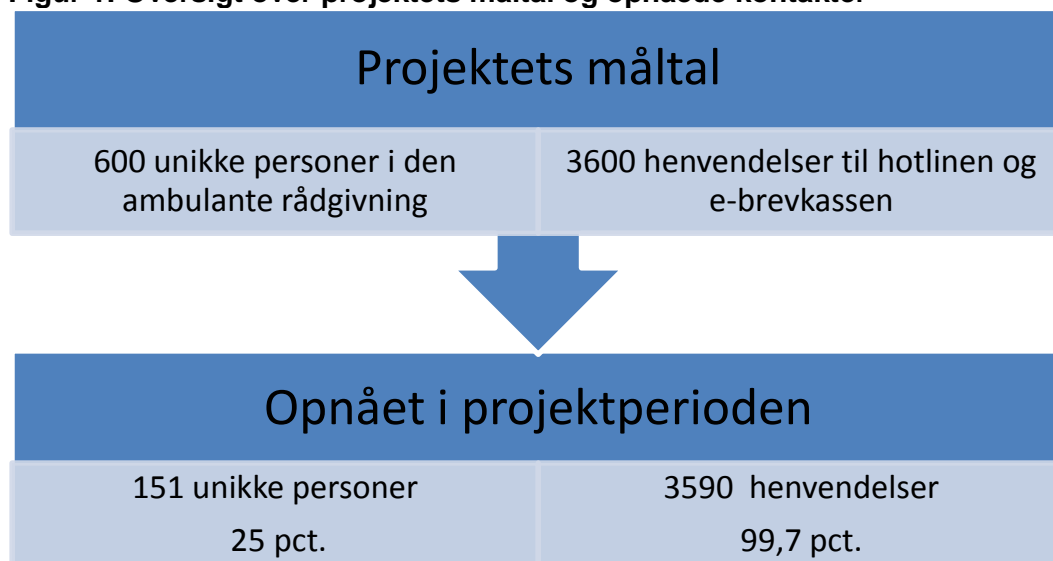
- Telefonisk hotline og e-brevkasse
- Ambulant personlig rådgivning med mulighed for tre samtaler

Projektets måltal

Ved projektstart blev de forventede måltal for antallet af kontakter til tilbuddene i projektet fastsat. Måltallene henviser til hhv. unikke personer i den ambulante rådgivning og antal henvendelser til hotline og e-brevkasse.

Figur 2 viser, at hotlinen og e-brevkassen fik det forventede antal henvendelser, mens den ambulante rådgivning fik kontakt til 25 pct. af det forventede antal personer. Måltallet blev således opnået i hotlinen og e-brevkassen, men ikke i den ambulante rådgivning.

Figur 1: Oversigt over projektets måltal og opnåede kontakter

Målgruppen for projektet

Den primære målgruppe for projektet er kvinder, der har været udsat for vold (fysisk, psykisk, seksuelle overgreb og økonomisk kontrol) af den nuværende, tidligere partner eller andre nære eller familiære relationer¹ og ikke ønsker at søge hjælp i en eksisterende hjælpeforanstaltning.

¹ Mødrehjælpen og LOKK arbejdede med delmålgrupper, hvilke fremgår af bilag 1.

Den sekundære målgruppe er familie, veninder, bekendte til kvinder udsat for vold og andre, der er vidne til vold (herunder er fagpersoner inkluderet).

Følgende er ikke en del af målgruppen:

- Personer under 18 år, der er vidne til eller udsat for vold.
- Kvinder der har massive misbrugsproblemer eller psykisk sygdom.
- Kvinder der har været udsat for andre former for vold, f.eks. gadevold.
- Mænd der har udøvet eller været udsat for vold.

Formål med evalueringen

Denne rapport indeholder en evaluering af projektet. Hotline og e-brevkassen var tilbud, der fungerede forud for projektperioden. Det var således et kendt tilbud for voldsudsatte kvinder. Den ambulante rådgivning var et nyt rådgivningskoncept for voldsudsatte kvinder udviklet af LOKK og Mødrehjælpen med henblik på at få kontakt til de kvinder, der ikke søgte hjælp i de eksisterende tilbud. Beskrivelsen af og erfaringerne fra den ambulante rådgivning vil derfor udgøre en væsentlig del af rapporten.

Formålet med evalueringen af projektet er:

- At afdække om tilbuddene har opnået kontakt til den ønskede målgruppe og i det ønskede omfang.
- At beskrive de kvinder, der har modtaget hjælp gennem tilbuddet, ud fra sociodemografiske data og data om voldens karakter.
- At fremlægge erfaringerne fra driften af tilbuddene.

Sekundært skal evalueringen dokumentere, hvilke emner kvinderne ønsker rådgivning om, og hvilke tilbud de henvises til.

Evalueringen er baseret på følgende datakilder:

- Et henvendelseskema for den telefoniske hotline, e-brevkassen samt telefoniske henvendelser til det ambulante rådgivningstilbud.
- Et spørgeskema til samtlige kvinder, der modtager samtaler i den ambulante rådgivning.
- Syv statusnotater og andet skriftligt materiale om tilbuddene og erfaringer fra projektfasen udarbejdet af LOKK og Mødrehjælpen under og efter projektfasen.

Projektets indhold

I det følgende vil de tre tilbud i projektet Åben anonym rådgivning blive beskrevet.

Hotline og e-brevkasse

Hotlinen og e-brevkassen var tilbud om rådgivning over telefon eller e-mail, og begge havde døgnåbent for henvendelser. E-brevkassen var placeret på den allerede etablerede hjemmeside www.voldmodkvinder.dk, og hotlinen blev administreret af LOKK.

Hotlinen og e-brevkassen var et landsdækkende tilbud, der var bemanded med professionelle rådgivere med erfaring i familierelateret vold.

Formål

Hotlinen og e-brevkassen havde til formål at tilbyde hjælp til voldsudsatte kvinder i krisesituationer og at henvise kvinderne til det ambulante rådgivningstilbud og andre relevante hjælpeforanstaltninger. Derudover havde de til formål at oplyse fagpersoner om voldsudsatte kvinder bl.a. med henblik på at identificere voldsudsatte kvinder og motivere dem til at søge hjælp.

Den ambulante rådgivning

Det ambulante rådgivningstilbud var beliggende i henholdsvis København og Aarhus.

Der blev tilbudt op til tre samtaler mellem kvinden og en rådgiver á ca. én times varighed pr. samtale. Typisk mødte kvinden op til samtalen, men der var også mulighed for at afholde samtalen over telefon. Der var desuden mulighed for tolkebistand. Rådgivningen var åben ti timer ugentligt, hhv. kl. 10-15 og kl. 13-18, fordelt på to dage.

Formål og metode

Den ambulante rådgivnings primære formål var at styrke den voldsudsatte kvindes handlemuligheder, og fokus var på, at der skulle igangsættes en forandring af kvindens situation. Dette blev gjort ved at skabe et overblik for kvinden over egne problemer og derefter fortælle om mulige løsninger. Der blev således arbejdet hen mod at give kvinden:

- Afklaring i form af et overblik over egne problemer og en konkret plan for løsninger.
- Viden om voldens mekanismer (psykoedukation) og viden om mulighederne for hjælp.
- Empowerment i form af en forestilling om, at livet kan leves anderledes og mod til at opsøge videre hjælp.

Det var således centralt i rådgivningen at opbygge kvindens tro på, at situationen som voldsudsat kunne ændres. LOKK og Mødrehjælpens erfaring fra tidligere arbejde med målgruppen er, at det ofte kan være en længere proces for kvinden, før tanken om handling modnes. En årsag hertil er, at mange kvinder skammer sig over at leve i et voldeligt forhold og kan have svært ved at tale om volden og forholdet.

Tillidsopbygning i relationen mellem kvinde og rådgiver var derfor afgørende i projektet, da det for nogle kvinder var første gang, at de skulle tale om volden med andre.

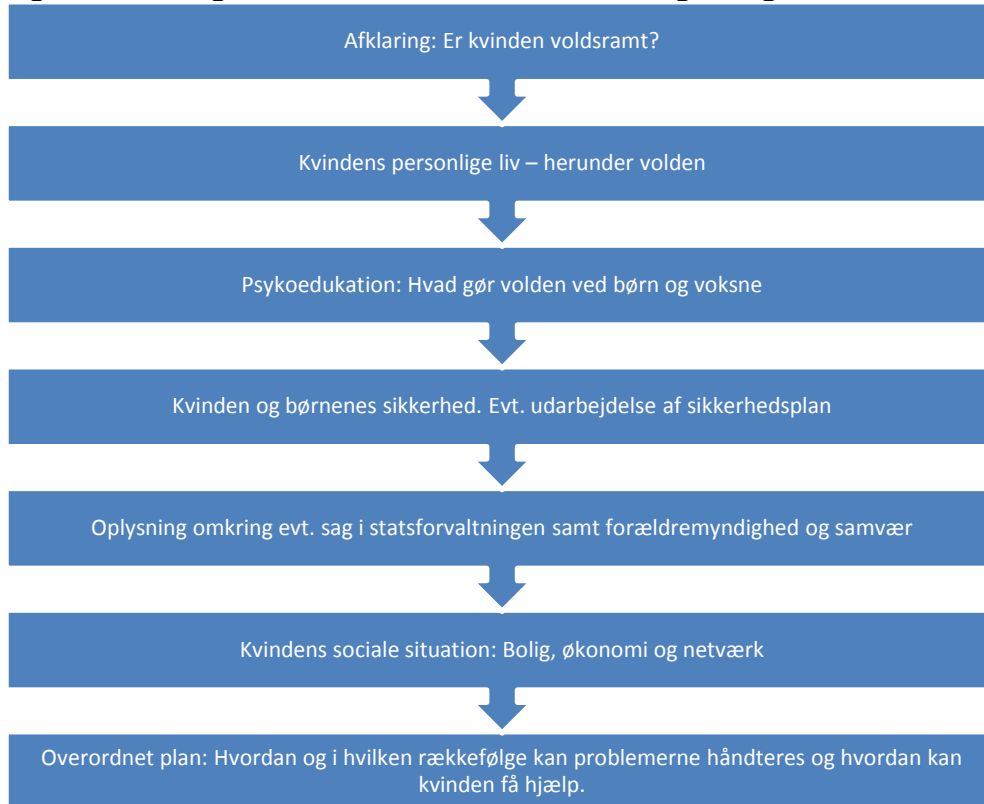
Samtalen fandt sted i et uformelt samtalerum, således at samtalen foregik ”i øjenhøjde”, hvilket blev betragtet som en forudsætning for at nå målgruppen og få skabt tillid til rådgiveren. Lokalerne havde en anonym placering, hvor der kom andre mennesker med forskellige ærinder. I København fandt samtalerne sted i et kontorhotel og i Aarhus på Kvindemuseet – begge steder var der reception. Det var væsentligt for placeringen af lokalerne, at det skulle være steder, der ikke risikerede at virke socialt stigmatiserende. Antagelsen bag det uformelle samtalerum og den anonyme placering af lokalerne var, at man ville få kontakt til de voldsudsatte kvinder, der ville frygte klientliggørelse og socialt stigma, hvis de søgte hjælp på et krisecenter.

Rådgivningen havde et overordnet fokus på at udvikle og understøtte den enkelte kvindes egne ressourcer. Der blev arbejdet struktureret i samtalerne ud fra manualer med følgende temaer².

---

² Mødrehjælpen kan kontaktes, hvis der ønskes yderligere information om manualen.

Figur 2: Oversigt over temaer i manualen for rådgivningssamtalerne

Rådgiveren skulle have en specialiseret viden og kompetencer i forhold til voldsproblematikker. Derudover skulle vedkommende have kendskab til relevant lovgivning og lokalkendskab til relevante tilbud med henblik på henvisning til en konkret person de pågældende steder.

Projektets resultater

I det følgende vil resultaterne fra projektet blive fremstillet; en beskrivelse af kvinderne, der har henvendt sig til tilbuddene og en sammenligning med kvinder på kvindekrisecentre. Sidstnævnte er en indikator på, om projektet har opnået kontakt til målgruppen. Projektets formål var at nå de kvinder, der ikke søgte hjælp hos de eksisterende hjælpeforanstaltninger. Derfor sammenlignes de kvinder, der har fået rådgivning i den ambulante rådgivning med kvinder, der har haft ophold på

krisecentre³. Hvis der er en forskel mellem de to grupper, kan det indikere, at projektet har formået at skabe kontakt til den ønskede målgruppe.

Hotline og e-brevkassen

Hotlinen har entydigt modtaget flest henvendelser, idet der var 3562 henvendelser hertil og 28 henvendelser til e-brevkassen (se tabel 1).

54 pct. af henvendelserne til hotlinen kom fra den primære målgruppe, og de resterende 46 pct. var henvendelser fra den sekundære målgruppe (se tabel 2 for beskrivelse af primær og sekundær målgruppe). Blandt henvendelserne til e-brevkassen var 64 pct. fra den primære målgruppe og 36 pct. fra den sekundære målgruppe.

Tabel 1: Henvendelser til hotline og e-brevkassen fordelt på målgrupper

	Henvendelser fra primær målgruppe	Henvendelser fra sekundær målgruppe	Samtlige henvendelser
Hotline	54 % (1934)	46 % (1628)	100 % (3562)
E-brevkasse	64 % (18)	36 % (10)	100 % (28)
I alt	54 % (1952)	46 % (1638)	100 % (3590)

Note: primær målgruppe er de voldsudsatte kvinder, sekundær målgruppe beskrives i tabel 2.

Projektets primære målgruppe var voldsudsatte kvinder. Den sekundære målgruppe var familie, venner, bekendte og andre, der har været vidne til vold. Følgende brugere af hotline og e-brevkassen i tabel 2 er en del af den sekundære målgruppe: Fagperson, veninde/ven, familiemedlem, andre, sygehus/skadestue, krisecenter samt kollega/arbejdsgiver/tillidsrepræsentant.

---

³ Der inddrages data fra "Årsstatistik 2012. Kvinder og børn på krisecenter" (Socialstyrelsen 2013).

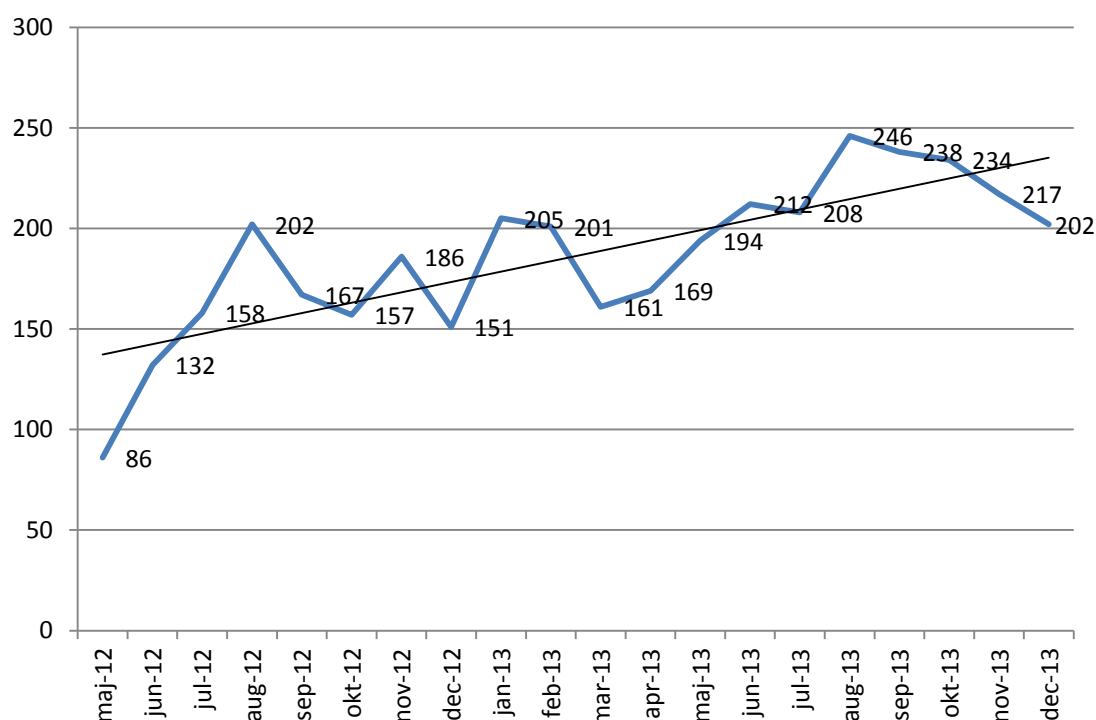
Tabel 2: Hvem har henvendt sig til hotline og e-brevkasse

Målgruppe		Antal	Andel
Primær	Voldsudsat kvinde	2028	55 %
Sekundær	Fagperson	515	14 %
	Veninde/ven	406	11 %
	Familiemedlem	339	9 %
	Andre	314	9 %
	Sygehus/skadestue	36	1 %
	Krisecenter	26	~ 1 %
	Kollega/arbejdsgiver/tillidsrepræsentant	25	~ 1 %
	I alt	3689	100 %

Derudover kom der henvendelser fra personer uden for målgruppen såsom voldsudøvende kvinder, voldsudsatte mænd eller personer under 18 år. Disse indgår ikke i evalueringen.

Figur 3 viser antallet af henvendelser fordelt på måneder i projektperioden. Overordnet var der en støt stigning i antallet af henvendelser, men der var udsving mellem de enkelte måneder. I den sidste del af projektperioden ses der en svag nedgang i antallet af henvendelser.

Figur 3: Antal henvendelser til hotline og e-brevkasse fordelt over tid

Hvem er kvinderne, der har henvendt sig til hotline og e-brevkasse

Kvinderne (den primære målgruppe), der har henvendt sig til hotlinen og e-brevkassen, er i gennemsnit 31,2 år, og 51 pct. har børn. Den største andel (63 pct.) har fået kendskab til tilbuddet via internettet. 85 pct. er udsat for psykisk vold, 56 pct. er udsat for fysisk vold, mens blot 6 og 7 pct. angiver, at de er udsat for hhv. økonomisk kontrol og seksuelle overgreb.

Sammenlignet med kvinderne på krisecentrene adskiller kvinderne, der har henvendt sig til hotline og e-brevkassen, sig på følgende områder. Gennemsnitsalderen er lidt lavere, de er i lidt mindre grad udsat for psykisk og fysisk vold og i væsentlig mindre grad udsat for økonomisk kontrol og seksuelle overgreb. Det kan antages, at kvinder, der har henvendt sig til hotline og e-brevkasse, har behov for et mindre omfattende tilbud end et krisecenter, da de er udsat for færre former for vold.

Tabel 3: Karakteristik af kvinderne, der har henvendt sig til hotline og e-brevkasse og sammenligning med krisecentre

	Hotline og e-brevkasse	Krisecentre
Gennemsnitsalder	31,2 år	35 år
Børn	51 %	53 %
Primært kendskab til tilbuddet fra	Internettet	-
Voldsform:		
Psykisk vold	85 %	97 %
Fysisk vold	56 %	79 %
Økonomisk kontrol	6 %	45 %
Seksuelle overgreb	7 %	27 %

Ved en sammenligning med kvinderne i den ambulante rådgivning fremstår kvinderne i hotlinen og e-brevkassen, således (se bilag 2 for de fulde tabeller):

- de har en lavere gennemsnitsalder
- færre har børn
- de har i mindre grad været udsat for de forskellige former for vold

Det er ikke muligt at sammenligne uddannelses- og beskæftigelsesniveau, da de data ikke er indsamlet for denne gruppe.

Den ambulante rådgivning

I projektperioden blev der gennemført 151 rådgivningsforløb. 148 var med voldsudsatte kvinder, og 3 var med pårørende til en voldsudsat kvinde. Tabel 4 viser, hvor mange kvinder, der har modtaget hhv. én, to eller tre samtaler. I alt har der været gennemført 213 samtaler i projektperioden, og størstedelen (71 pct.) af kvinderne har modtaget én samtale i alt.

Tabel 4: Antal samtaler i den ambulante rådgivning

	Antal	Andel
1. samtale	151	71 %
2. samtale	44	21 %
3. samtale	18	8 %
I alt	213	100 %

Derudover blev der gennemført 117 telefoniske rådgivninger. Der er ikke indsamlet data om kvinderne, der har modtaget telefonisk rådgivning, hvorfor de ikke vil indgå i den efterfølgende analyse. Opgørelsen af antallet af telefoniske

rådgivningssessioner er desuden behæftet med stor usikkerhed på grund af uklarheder i registreringspraksis, hvorfor der ikke kan udledes konklusioner på baggrund af tallene på antal telefonhenvendelser.

LOKK og Mødrehjælpen fremhæver, at det var centralt, at rådgiverne var tilgængelige ved telefonen, da tillidsopbygningen mellem kvinden og rådgiveren startede ved den første telefonsamtale. Kvinderne benyttede den telefoniske kontakt til at afsøge, om de ønskede personlige samtaler i den ambulante rådgivning. Nogle kvinder benyttede sig kun af den telefoniske rådgivning, og ifølge LOKK og Mødrehjælpen var tilbuddet om telefonisk rådgivning vigtigt for at nå målgruppen.

Hvem er kvinderne, der har henvendt sig i den ambulante rådgivning

Afsnittet indeholder en beskrivelse af de 148 voldsudsatte kvinder, der har modtaget et rådgivningsforløb i den ambulante rådgivning.

Tabel 5 indeholder data om de voldsudsatte kvinder på henholdsvis krisecenter og i den ambulante rådgivning.

Overordnet fremstår kvinderne i den ambulante rådgivning mere ressourcestærke end de kvinder, der har haft ophold på krisecenter. Sammenlignet med kvinder på krisecentre ses det, at kvinderne i den ambulante rådgivning har et højere uddannelsesniveau, og flere er i beskæftigelse. Det kan derfor konkluderes, at den ambulante rådgivning har fået kontakt til den ønskede målgruppe.

Der er ingen væsentlig forskel på kvindernes gennemsnitsalder, eller i hvilken grad de er udsat for psykisk vold. Ligeledes er varigheden af volden stort set ens for kvinderne i den ambulante rådgivning og for kvinderne på krisecentrene.

Kvinderne i den ambulante rådgivning adskiller sig i forhold til de andre voldsformer, hvilke de i mindre grad er udsat for sammenlignet med kvinderne på krisecentrene. Det kan derfor konstateres, at kvinderne i den ambulante rådgivning er udsat for færre former for vold og i mindre omfang end kvinderne på krisecentre.

Tabel 5: Sammenligning af kvinder i ambulante rådgivning og krisecentre

	Ambulant rådgivning	Krisecentre
Alder (gennemsnit)	35,5 år	35 år
Uddannelse over grundskoleniveau	74 %	51 %
Beskæftigelse	35 %	23 %
Børn	78 %	53 %
Voldsform		
 Psykisk vold	97 %	97 %
 Fysisk vold	69 %	79 %
 Økonomisk kontrol	23 %	45 %
 Seksuelle overgreb	10 %	27 %

Hvis man sammenligner kvinderne i den ambulante rådgivning med kvinder i den danske befolkning generelt, adskiller kvinderne i den ambulante rådgivning sig på disse parametre:

- De har i højere grad en (kort- mellemlang- eller lang) videregående uddannelse
- En lavere andel er i beskæftigelse (35 pct. af kvinderne i den ambulante rådgivning er i beskæftigelse mod 61 pct. af kvinderne i befolkningen⁴, se bilag 3 for fulde tabeller)

Det indikerer, at disse voldsudsatte kvinder har en svag tilknytning til arbejdsmarkedet trods et højt uddannelsesniveau.

Kvinderne i den ambulante rådgivning kan derfor betragtes som mere ressourcestærke end kvinder på krisecentre. Dette stemmer overens med rådgivernes indtryk, der fremgår af evalueringens kvalitative datagrundlag. Rådgiverne i projektet beskriver, at en stor del af kvinderne har flere ressourcer bl.a. i form af, at de har bedre netværk, at de er under uddannelse, eller at de er i arbejde.

Har projektet fået kontakt til målgruppen?

Den ambulante rådgivning har således fået kontakt til målgruppen i projektperioden. Kvinderne i den ambulante rådgivning adskiller sig fra kvinder på krisecentre og fremstår mere ressourcestærke.

---

⁴ Tallene fra evalueringen er ikke direkte sammenlignelige med tal fra Danmarks Statistik, da det ikke har været muligt at korrigere for alder inden for rammerne af evalueringen.

Kvinderne, der har henvendt sig til hotlinen og e-brevkassen, kan ikke sammenlignes med kvinder på krisecentre i forhold til uddannelsesniveau og beskæftigelse. Derimod kan omfanget af de forskellige former for vold, de udsættes for, og alder sammenlignes. Her viser det sig, at kvinder, der har henvendt sig til hotlinen og e-brevkassen har en lavere gennemsnitsalder og er udsat for færre former for vold og i mindre grad. Det kan indikere, at de ikke har behov for et mere omfattende tilbud som et krisecenter, og derved udgør de målgruppen for projektet.

Indhold af samtalerne

De voldsudsatte kvinder blev tilbudt op til tre samtaler i den ambulante rådgivning. I dette afsnit bliver det belyst hvilke emner, kvinderne ønskede rådgivning om, samt hvilke tilbud de blev henvist til efter samtalerne. De tre rådgivningsforløb for pårørende indgår ikke i den følgende analyse. Yderligere skal det bemærkes, at procentandelen er beregnet på et lille datagrundlag, særligt ved anden og tredje samtale. Analysen af tabellen skal derfor læses med dette forbehold.

Som det fremgår af figur 4 (på side 20) står det klart, at volden er det primære emne, som kvinderne har ønsket rådgivning om både ved den første (89 pct.), anden (73 pct.) og tredje (68 pct.) samtale.

Ved den første samtale er det derudover emnerne *overblik i kaos*, *samlivsophævelse*, *børns trivsel*, *samvær*, som en stor andel af kvinderne ønsker rådgivning om. Emner, der har en socialfaglig karakter såsom *bolig* og *økonomi*, er der en mindre andel, der ønsker rådgivning om.

Ved den anden samtale ses nogenlunde samme mønster. Der er dog en lidt større andel (23 pct.), der ønsker rådgivning om bolig sammenlignet med andelen ved første samtale (18 pct.).

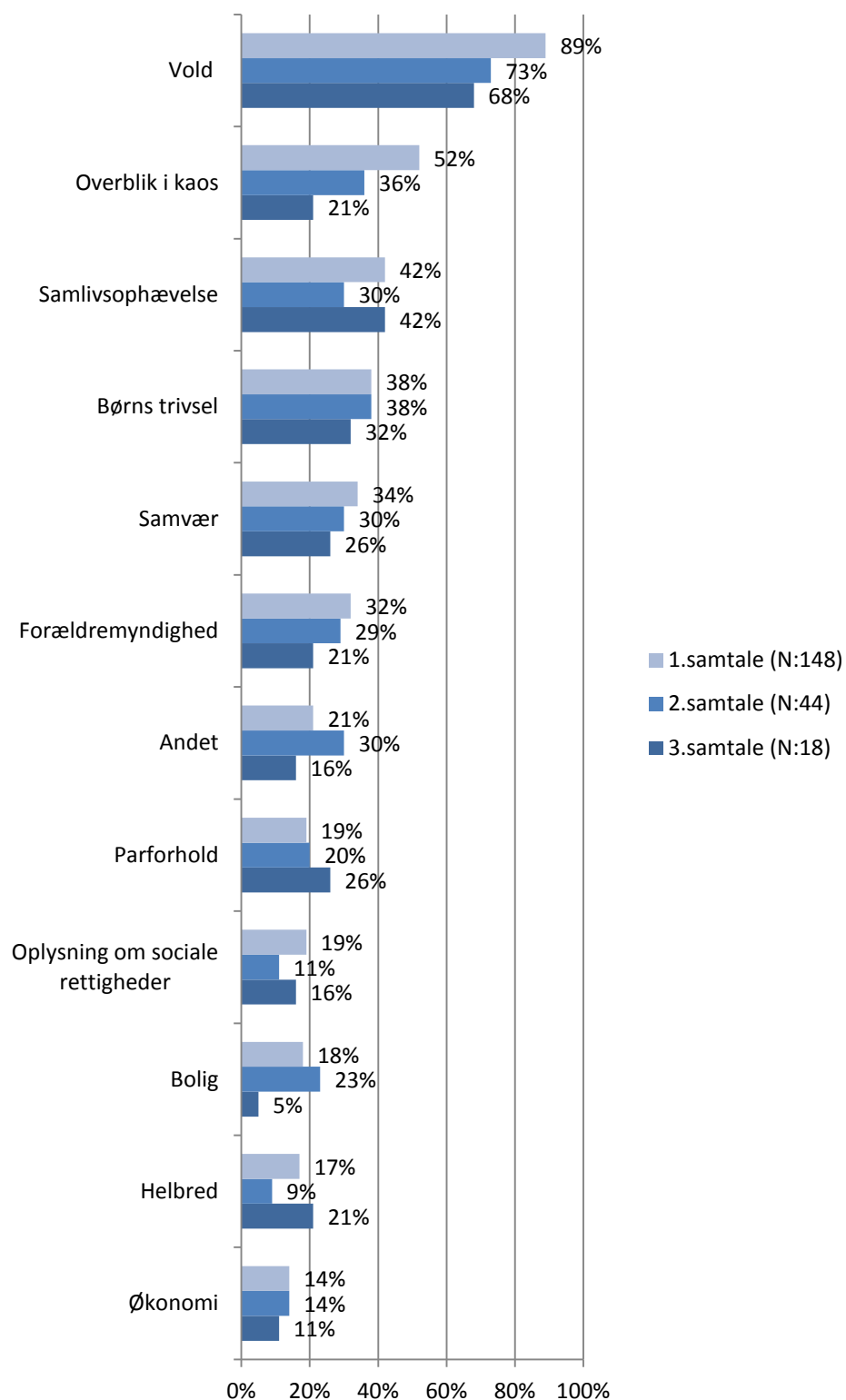
Ved den tredje samtale er der enkelte afvigelser i mønstret. Der er en tilsvarende andel, der ønsker rådgivning om samlivsophævelse ved tredje samtale (42 pct.) som ved første samtale (42 pct.), men andelen, der ønsker rådgivning om parforhold, er størst ved den tredje samtale.

Det er værd at bemærke, at selvom det er en stor andel, er det ikke samtlige kvinder, der ønsker rådgivning om vold ved den første samtale. En årsag hertil kan være, at der samtales om andre emner ved den indledende rådgivningssamtale for at få

kvinden til at åbne op om voldsproblematikken. Det stemmer overens med LOKK og Mødrehjælpens antagelser om, at ikke alle har erkendt, at de er udsat for vold. Rådgivernes erfaringer fra projektet viser desuden, at kvinderne skal arbejde med deres forståelse af volden samt selvforståelsen af sig selv som voldsudsatte. Dette gør sig i særlig grad gældende for de veluddannede ressourcestærke kvinder. Ved den første samtale er det derfor ikke altid muligt at tale om voldsproblematikken.

I visse tilfælde har det først været muligt at tale om fremadrettede handlinger ved tredje samtale, hvilket er årsagen til, at de projekttilknyttede rådgiverne vurderer, at det var vigtigt at kunne tilbyde tre samtaler. Størstedelen af kvinderne har dog kun modtaget én samtale. Rådgiverne vurderer, at den ene samtale har haft en virkning i og med, at kvinden har italesat volden overfor en fagperson. Det antages at have haft den betydning, at kvinderne har været bedre i stand til at modtage hjælp hos det tilbud, de er blevet henvist til. Denne antagelse kan dog ikke bekræftes direkte af undersøgelsens data. Yderligere har de kvinder, der har modtaget én rådgivnings-samtale, haft mulighed for at opnå afklaring og få skabt overblik over mulighederne for at få hjælp. Det understøttes af, at 52 pct. af kvinderne har ønsket at få rådgivning om *overblik i kaos* ved den første samtale, og at andelen faldt støt ved anden (36 pct.) og tredje samtale (21 pct.). Det kan indikere, at rådgiverne har formået at skabe et overblik over den aktuelle situation og de relevante handlemuligheder sammen med kvinden.

Figur 4: Oversigt over emner som kvinderne har ønsket rådgivning om i den ambulante rådgivning

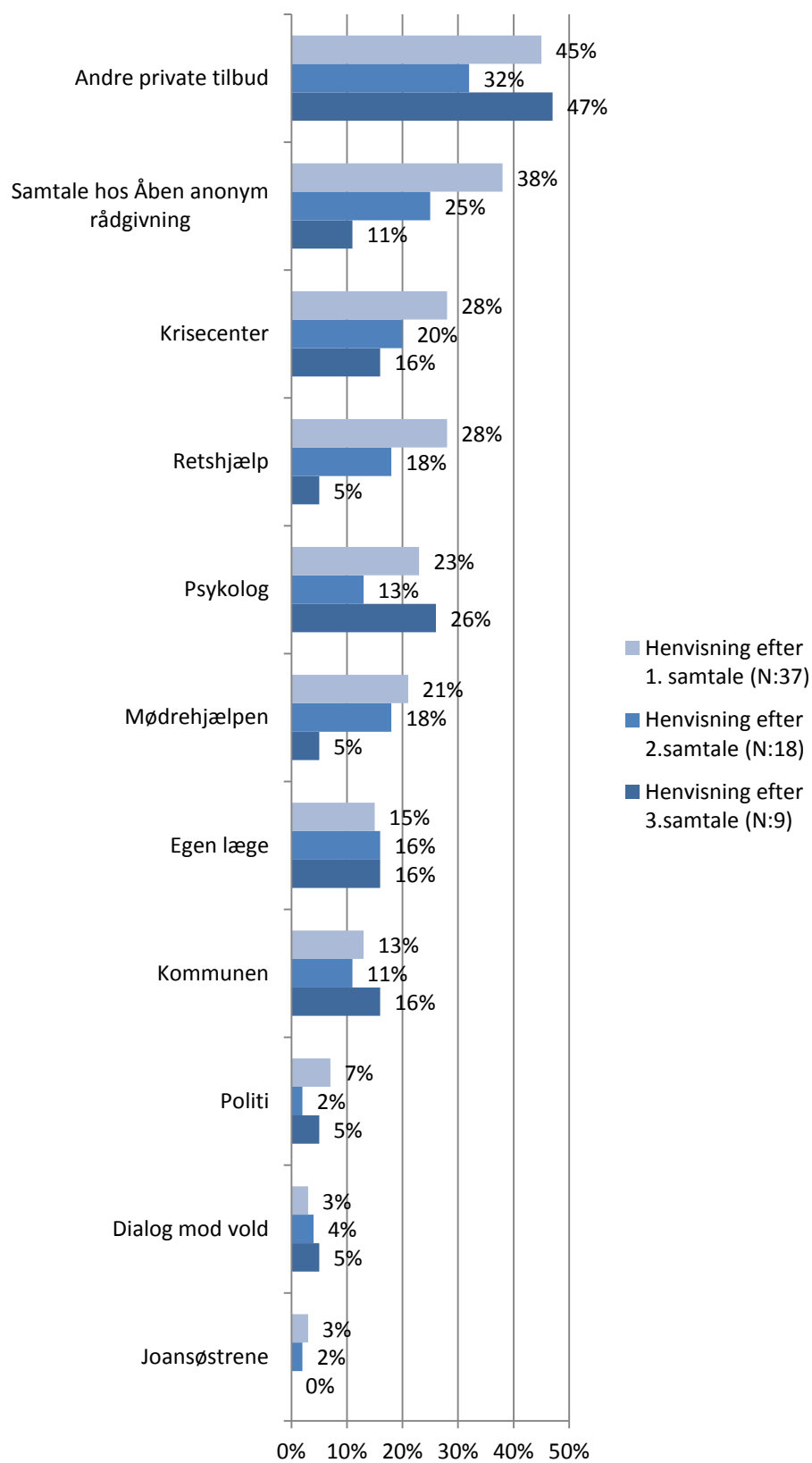

En væsentlig del af formålet med den ambulante rådgivning var, at rådgiveren skulle koordinere en indsats og henvise kvinderne til relevante aktører og tilbud. Figur 5 på næste side giver en oversigt over, hvilke tilbud kvinden er blevet henvist til efter rådgivningsforløbet.

Den største andel af kvinderne er blevet henvist til *andre private tilbud* efter både første (45 pct.), anden (32 pct.) og tredje (47 pct.) samtale.

Udover yderligere samtaler i den ambulante rådgivning henvises kvinderne til krisecenter (28 pct.), retshjælp (28 pct.), psykolog (23 pct.) og Mødrehjælpen (21 pct.) efter første samtale. Efter anden samtale ses en nogenlunde tilsvarende fordeling, mens der efter tredje samtale er en større andel, der henvises til psykolog (26 pct.) og kommunen (16 pct.) sammenlignet med henvisninger efter første og anden samtale. Stigningen i andelen, der henvises til psykolog efter rådgivningsforløbet, kan understøtte rådgiverens vurdering af, at tilbuddet om de tre samtaler er vigtigt for de kvinder, der har andre problemer ud over volden.

Figur 5: Oversigt over henvisning efter 1., 2. og 3. samtale i den ambulante rådgivning

Det er ikke muligt at foretage en retvisende vurdering af, hvorvidt kvinderne er blevet afhjulpet med deres problemer ved at sammenholde emnerne i rådgivningen med hvilke tilbud, de efterfølgende er henvist til. For at belyse om kvinderne oplever, at de har fået hjælp til deres problemer, inddrages derfor resultatet fra en tilfredshedsundersøgelse, som LOKK og Mødrehjælpen udførte internt i projektperioden.

Resultatet af tilfredsundersøgelsen viste, at kvinderne:

- overordnet var tilfredse med rådgivningen
- i høj grad fandt samtalen brugbar
- havde fået større forståelse for deres situation
- havde fået et større overblik over egne handlemuligheder

Erfaringer fra projektfasen

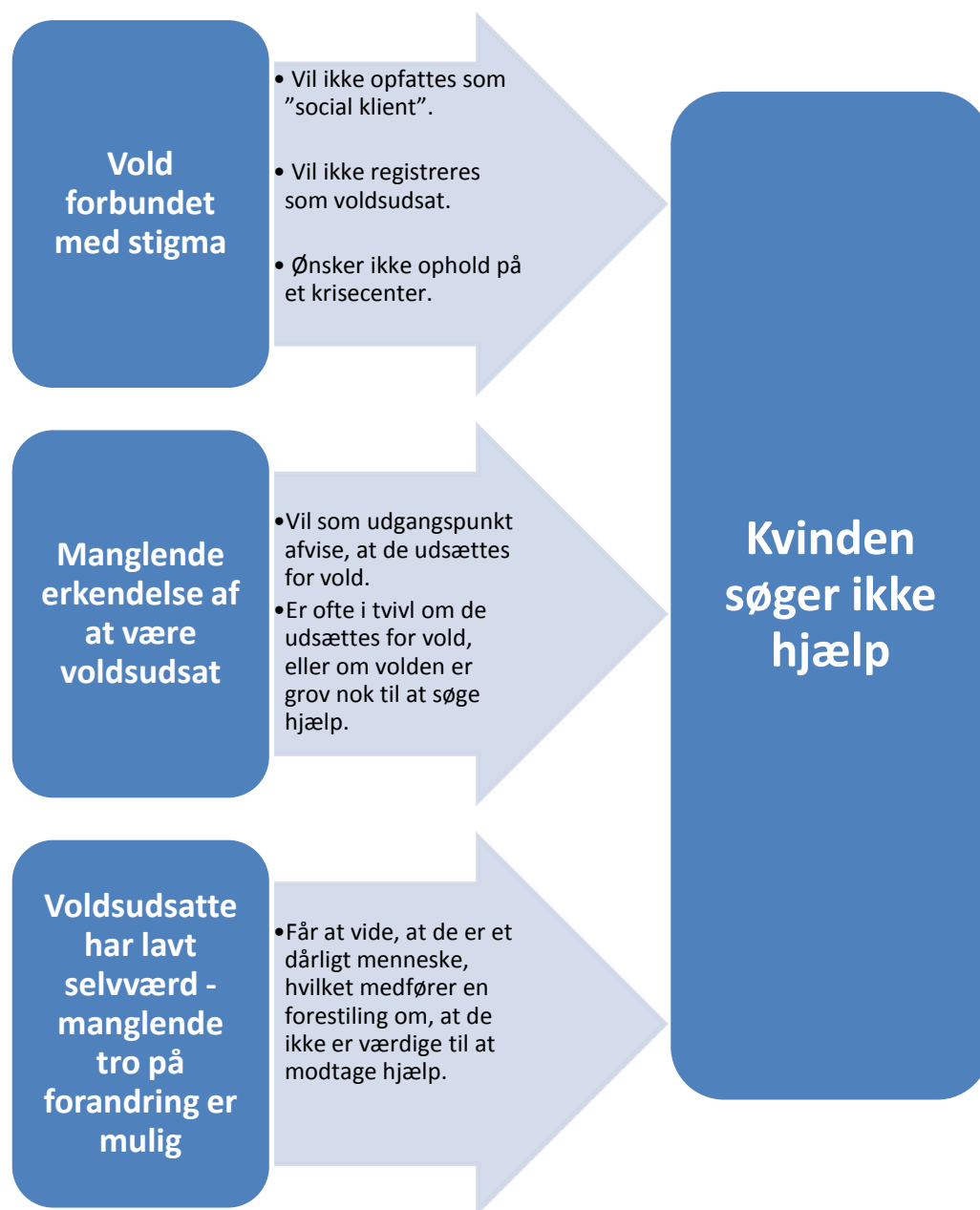
Følgende afsnit indeholder udvalgte erfaringer, som LOKK og Mødrehjælpen har gjort sig før og under projektfasen. Erfaringerne er beskrevet ud fra evalueringens kvalitative data, der er udarbejdet af LOKK og Mødrehjælpen.

Forud for projektets opstart var det kendt, at en stor gruppe af de voldsudsatte kvinder ikke søgte hjælp i de eksisterende hjælpeforanstaltninger. Formålet med projektet og særligt den ambulante rådgivning var at få kontakt til disse kvinder.

LOKK og Mødrehjælpen har angivet følgende centrale barrierer for, at en voldsudsat kvinde søger om hjælp (se figur 6):

- Vold er forbundet med stigma
- Manglende erkendelse af at være voldsudsat
- Voldsudsatte har lavt selvværd - manglende tro på at forandring er mulig

Figur 6: Den voldsudsatte kvindes barrierer ift. søge hjælp

På den baggrund fremhæves disse overordnede anbefalinger til en organisering af lignende tilbud.

Ordet *vold* skal ikke indgå i markedsføringen af tilbuddet, da en del af målgruppen ikke søger hjælp i et tilbud tydeligt målrettet til voldsudsatte.

Nogle voldsudsatte kvinder søger ikke hjælp og rådgivning om voldsproblematikken, men om andre problematikker i deres liv på grund af den manglende erkendelse af at

være udsat for vold. Derfor anbefaler LOKK og Mødrehjælpen, at ordet *vold* ikke bruges i markedsføringen af tilbuddet, men at der annonceres bredere om andre problematikker såsom problemer i parforholdet.

Årsagen er, at der stadig er stor skam forbundet med at være udsat for vold. Projektet havde kontakt til kvinder, der anså sig selv som stærke kvinder. De søgte ikke hjælp i krisecentre, da de ikke anså sig selv som en del af målgruppen for det tilbud, der var målrettet voldsudsatte kvinder.

Placering af lokalerne. Der skal foretages en afvejning af fordelene ved en anonym placering og betydningen af kendte organisationers brand.

Som tidligere nævnt blev lokalerne til den ambulante rådgivning placeret i en bygning, hvor folk kom med flere forskellige ærinder. Hensigten var at mindske det stigma, der kan være forbundet med at søge hjælp tydeligt målrettet voldsudsatte kvinder. En konsekvens heraf har dog været, at den tillid, som Mødrehjælpen og LOKK har som organisationer, ikke har kunnet overføres til det nye tilbud ifølge LOKK og Mødrehjælpen. Det har taget længere tid end forventet før, kvinderne har taget kontakt til det nye tilbud, og før fagfolk har henvist de relevante kvinder.

LOKK og Mødrehjælpen fremhæver disse faktorer som væsentlige årsager til, at der ikke blev gennemført det forventede antal rådgivningsforløb i den ambulante rådgivning i projektperioden. LOKK og Mødrehjælpen påpeger ligeledes, at der er behov for ressourcer til markedsføring.

Kvindens motivation skal fastholdes. Et opkald skal altid besvares personligt, og der skal henvises til et relevant tilbud umiddelbart efter endt samtaleforløb.

Der skal være en opmærksomhed på at fastholde kvindens motivation, når kvinden har taget den første kontakt. LOKK og Mødrehjælpen har en antagelse om, at kvinderne har set tilbuddet mange gange, før de har kontaktet den ambulante rådgivning. Nogle kvinder fortalte, at de var ved at opgive, da de blev mødt af en telefonsvarer. Derfor skal et opkald altid besvares personligt, og den første samtale skal tilbydes inden for en kort periode således, at kvindens motivation fastholdes.

Yderligere er det vigtigt, at kvinden kan henvises til et relevant tilbud, når samtalerne er gennemført. Rådgiverne i projektet påpegede, at det var vanskeligt at henvise kvinderne til den rette videre indsats grundet begrænsede henvisningsmuligheder og

ventetider. Dette blev af rådgiverne vurderet som værende kritisk i forhold til målgruppen.

Afslutningsvist opridses de kompetencer, som LOKK og Mødrehjælpen har beskrevet som værende nødvendige blandt rådgiverne i den ambulante rådgivning for, at de kan imødekomme målgruppens behov.

Rådgiverne skal have:

- en faglig viden og bred erfaring med vold, dens dynamik og konsekvenser
- en bred viden om tilbud, der kan henvises til efterfølgende
- fokus på at styrke og bekræfte kvinden i hendes egen oplevelse af, hvad der er galt
- en indsigt i de dynamikker, der gør, at det er vanskeligt at bryde ud af et voldeligt forhold
- fokus på at kvinden skal gå fra rådgivningen med en konkret plan for det næste skridt for at bryde ud af det voldelige forhold

Litteraturliste

Helweg-Larsen (2012): *Vold i nære relationer*. Statens Institut for Folkesundhed, Syddansk Universitet

Socialstyrelsen (2013): *Årsstatistik 2012 Kvinder og børn på krisecenter*. Socialstyrelsen.

Bilag 1: Delmålgrupper inden for målgruppen

Tabel 6: Arbejdshypoteser til delmålgrupper udarbejdet af LOKK og Mødrehjælpen

Målgruppe	Karakteristika	Behov
Kvinder, hvor volden er i opstartsfasen	<ul style="list-style-type: none"> - Tror det er en midlertidig situation. - Volden har endnu ikke påvirket netværk, arbejde og daglig funktion. - Svært ved at erkende, at evt. børn har oplevet volden. 	<ul style="list-style-type: none"> - Hjælp til at erkende voldens konsekvenser for sig selv og børn. - Viden om vold. - Tro på, at der er hjælp at få. - Sikkerhedsplan.
Kvinder, der har svært ved at erkende volden	<ul style="list-style-type: none"> - Ressourcestærke og velfungerende. - Vold kan have påvirket netværk, arbejde og daglig funktion. - Kan tro, de kan lave manden om. - Har svært ved at identificere sig med voldsudsatte. - Vil ikke på krisecenter. - Svært ved at erkende, at evt. børn har oplevet volden. 	<ul style="list-style-type: none"> - Hjælp til at erkende voldens konsekvenser for sig selv og børn. - Viden om vold. - Tro på, at der er hjælp at få. - Sikkerhedsplan.
Kvinder, der har været udsat for vold i længere tid	<ul style="list-style-type: none"> - Har ikke ressourcer til at gå fra manden. - Volden har påvirket netværk, arbejdssituation og daglig funktion. - Børn kan have oplevet vold eller være sikkerhedstruet. 	<ul style="list-style-type: none"> - Hjælp til at erkende volden. - Viden om vold. - Tro på, at der er hjælp at få. - Akut hjælp til at komme videre på krisecenter.

Bilag 2: Sammenligning af kvinderne i hotline og i den ambulante rådgivning

I dette bilag sammenlignes de voldsudsatte kvinder, der henvendte sig til hotline (ekskl. e-brevkassen⁵) med de voldsudsatte kvinder, der har modtaget rådgivning i den ambulante rådgivning.

Tabel 7 sammenligner de to grupper af kvinder på en række udvalgte karakteristika. Det er ikke muligt at sammenligne uddannelsesniveau og beskæftigelse, da disse data ikke er indsamlet for kvinderne, der har henvendt sig til hotlinen.

Kvinderne, der har henvendt sig til hotline, har en lavere gennemsnitsalder, og der er færre, der har børn end kvinderne i den ambulante rådgivning

For begge grupper gælder det, at den største andel har fået kendskab til tilbuddet fra internettet. Men blandt kvinderne i den ambulante rådgivning har næsten tilsvarende andele fået kendskab til tilbuddet fra Mødrehjælpen eller andet, hvorimod over halvdelen af kvinderne fra hotlinen har fået kendskab via internettet. Det kan muligvis indikere, at der er større kendskab til den ambulante rådgivning i flere tilbud, hvor hotlinen hovedsageligt findes af kvinderne selv via internettet.

Kvinderne har kunnet angive hvilken form eller former for vold, de er blevet udsat for. Der er flere blandt kvinderne i den ambulante rådgivning, der har været udsat for flere former for vold sammenlignet med de kvinder, der har henvendt sig til hotlinen.

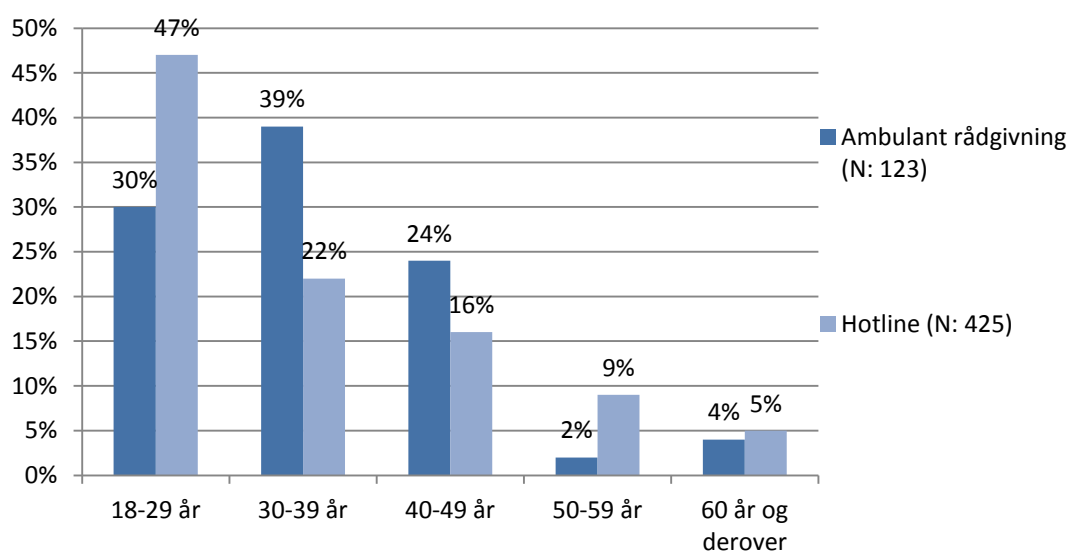
⁵ Grundet det lave antal henvendelser.

Tabel 7: Sammenligning af kvinderne i ambulante rådgivning og hotline

	Ambulant rådgivning	Hotline
Alder (gennemsnit)	35,5 år	31,2 år
Børn	78 %	51 %
Primært kendskab til tilbuddet fra	Internettet (26 %)	Internettet (63 %)
Voldsform		
 Psykisk vold	97 %	85 %
 Fysisk vold	69 %	56 %
 Økonomisk kontrol	23 %	6 %
 Seksuelle overgreb	10 %	7 %

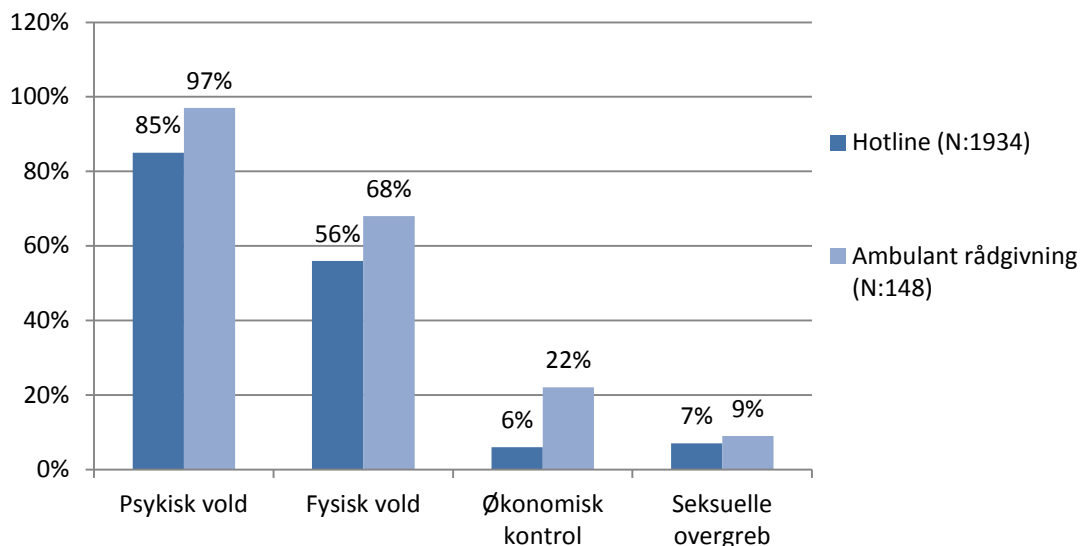
Figur 7 viser aldersfordelingen blandt kvinder, der har henvendt sig til hhv. hotlinen og den ambulante rådgivning. Det må bemærkes, at det kun er en lille andel af kvinderne i den ambulante rådgivning, der har besvaret spørgsmålet.

Ud af kvinderne, der har henvendt sig til hotlinen, udgør den største gruppe (47 pct.) 18-29 årige. Blandt kvinderne i den ambulante rådgivning udgør den største andel de 30-39 årige. Gennemsnitsalderen blandt kvinderne i den ambulante rådgivning (35,5 år) er højere sammenlignet med kvinderne, der henvender sig til hotlinen (31,2 år).

Figur 7: Alder på kvinder i ambulante rådgivning og hotline

Figur 8 viser hvilken form for vold, kvinderne har været udsat for. Kvinderne i den ambulante rådgivning har i højere grad været udsat flere former for vold sammenlignet med kvinderne, der har henvendt sig til den ambulante rådgivning.

Figur 8: Voldsform for kvinder i ambulante rådgivning og hotline

Tabel 8 illustrerer andelen af kvinder, der har børn. Der er 78 pct. af kvinderne i den ambulante rådgivning, der har børn. Blandt kvinderne, der har henvendt sig til hotlinen, er det 51 pct.

Tabel 8: Børn blandt kvinderne i ambulante rådgivning og hotline

	Ambulant rådgivning	Hotline
Kvinden har børn	78 % (115)	51 % (501)
Kvinden har ikke børn	22 % (33)	49 % (481)
I alt	100 % (148)	100 % (982)

Tabel 9 viser, at den største andel (26 pct.) af kvinderne i den ambulante rådgivning har fået kendskab til tilbuddet fra internettet. Nogenlunde tilsvarende andele har dog fået kendskab fra Mødrehjælpen (23 pct.) og Andet (23 pct.). Kendskabet til hotlinen er primært sket via internettet (63 pct.). Brugernes egen læge har i højere grad henvist til den ambulante rådgivning end til hotlinen.

Tabel 9: Kendskab til tilbuddet blandt kvinder i ambulans rådgivning og hotline

	Ambulant rådgivning	Hotline
Internettet	26 % (38)	63 % (1284)
Mødrehjælpen	23 % (34)	2 % (30)
Andet	23 % (34)	8 % (153)
Egen læge	8 % (12)	2 % (44)
Kommunen	7 % (11)	2 % (46)
Krisecenter	5 % (8)	5 % (97)
Retshjælp	3 % (4)	0,1 % (2)
Andre private organisationer	2 % (3)	0,4 % (8)
Psykolog	~1 % (2)	0,4 % (9)
Dialog mod vold	~1 % (1)	0,2 % (4)
Dansk anti-stalker forening	~1 % (1)	0
Politiet	0	~ 2 % (36)
Skadestuen	0	~ 1 % (24)
Joansøstrenes rådgivning	0	0,1 % (2)
LOKK's juridiske rådgivning	0	~ 0,1 % (1)
Ved ikke	0	14 % (287)
I alt	100 % (148)	100 % (1934)

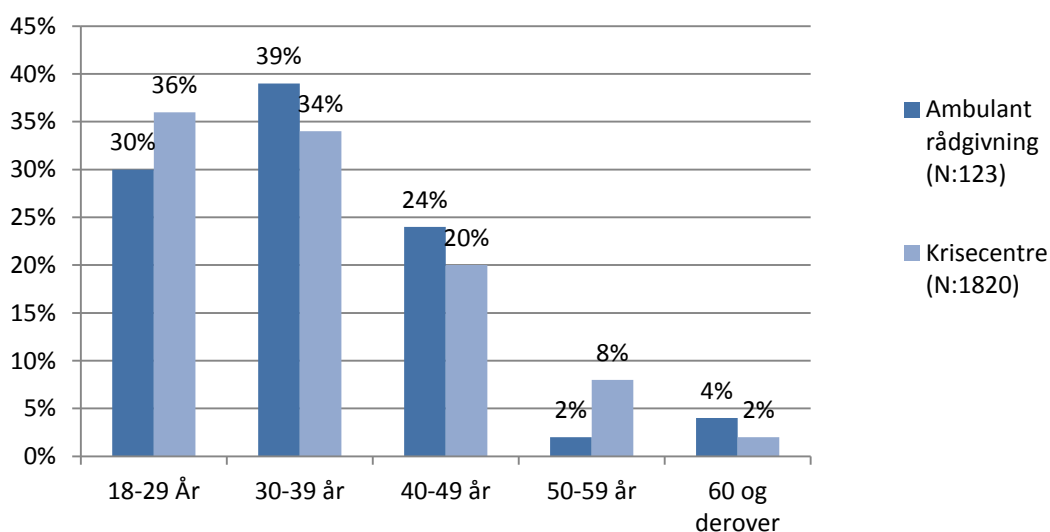
Bilag 3: Sammenligning af kvinder fra den ambulante rådgivning og kvinder fra krisecentre

I dette bilag fremstilles data for sammenligningen af kvinderne, der har henvendt sig til hhv. den ambulante rådgivning og hotlinen.

Figur 9 viser aldersgrupperingen for kvinderne i hhv. den ambulante rådgivning og krisecentre. 39 pct. af kvinderne i rådgivningen er mellem 30-39 år, 36 pct. er mellem 18-29 år, mens 24 pct. er mellem 40-49 år. Kun 6 pct. af kvinderne er over 50 år. Gennemsnitsalderen er 35,5 år.

Kvinderne på krisecentre har nogenlunde samme aldersfordeling bortset fra de 18-29-årige, der udgør den største andel på krisecentrene. Gennemsnitsalderen er tilsvarende en smule lavere ca. 35 år.

Figur 9: Alder på kvinderne i ambulant rådgivning og krisecentre

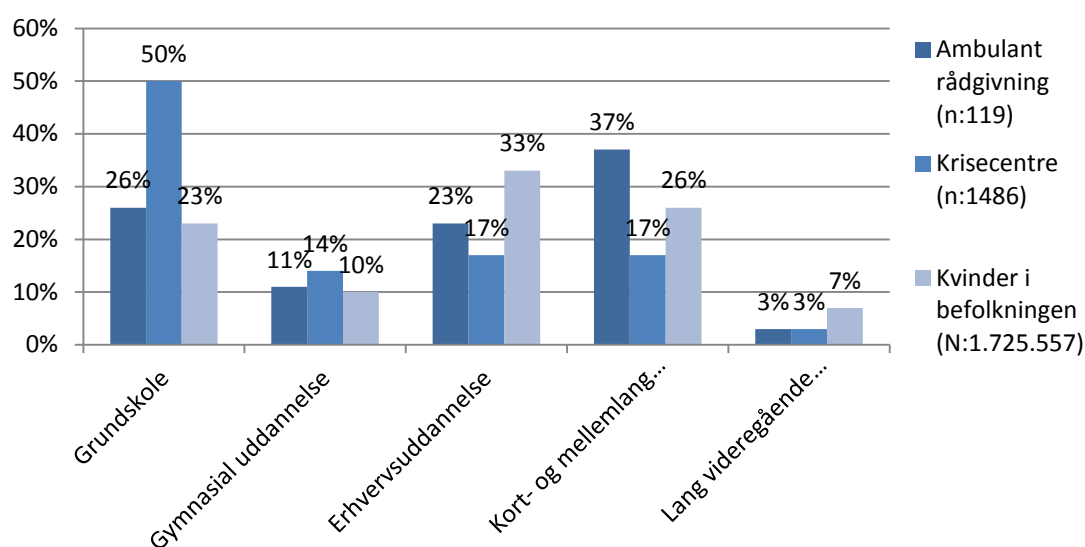

Figur 10 viser uddannelsesniveaut for kvinderne i hhv. den ambulante rådgivning og krisecentre. Overordnet kan man udlede, at kvinderne i den ambulante rådgivning har et højere uddannelsesniveau end kvinderne i krisecentre. 40 pct. af kvinderne i rådgivningen har en videregående uddannelse, mens det kun gælder for 20 pct. af kvinderne i krisecentre. Yderligere ses det, at 74 pct. af kvinderne i rådgivningen og 51 pct. af kvinderne på krisecentrene har en uddannelse over grundskoleniveau.

Uddannelsesniveaet for kvinderne i den ambulante rådgivning er tættere på niveauet for kvinder i befolkningen sammenlignet med kvinderne på krisecentre.

40 pct. af kvinderne i rådgivningen har en videregående uddannelse (kort-, mellemlang eller lang) mod 33 pct. af kvinderne i befolkningen⁶.

Figur 10: Uddannelsesniveau for kvinderne i ambulante rådgivning og krisecentre

Tabel 10 viser andelen af kvinder i beskæftigelse for kvinderne i hhv. den ambulante rådgivning og krisecentre. 35 pct. af kvinderne i rådgivningen er i beskæftigelse, hvor det samme gælder kun for 23 pct. af kvinderne på krisecenter. Der er således en signifikant forskel på kvinderne i hhv. krisecenter og ambulante rådgivning, hvad angår beskæftigelse. Sammenlignet med kvinderne i den danske befolkning, hvor 61 pct. er i beskæftigelse, ligger begge grupper dog væsentligt under denne andel.

⁶ Data om uddannelsesniveaet blandt kvinderne i den danske befolkning er taget fra "Årsstatistik 2012. Kvinder og børn på krisecenter" (Socialstyrelsen 2013).

Tabel 10: Beskæftigelse blandt kvinder i ambulante rådgivning og krisecentre

	Ambulant rådgivning	Krisecentre
Beskæftigede	35 % (51)	23 % (385)
Ikke beskæftigede	65 % (94)	77 % (1289)
I alt	100 % (145)	10 % (1674)

Note: p-værdi er 0,0006. I gruppen af *ikke beskæftigede* indgår både ledige, studerende, personer udenfor arbejdsstyrken etc.

Tabel 11 viser andelen af kvinder med børn i hhv. den ambulante rådgivning og krisecentre. En større andel af kvinderne i rådgivningen (78 pct.) har børn sammenlignet med kvinderne i krisecentre (53 pct.).

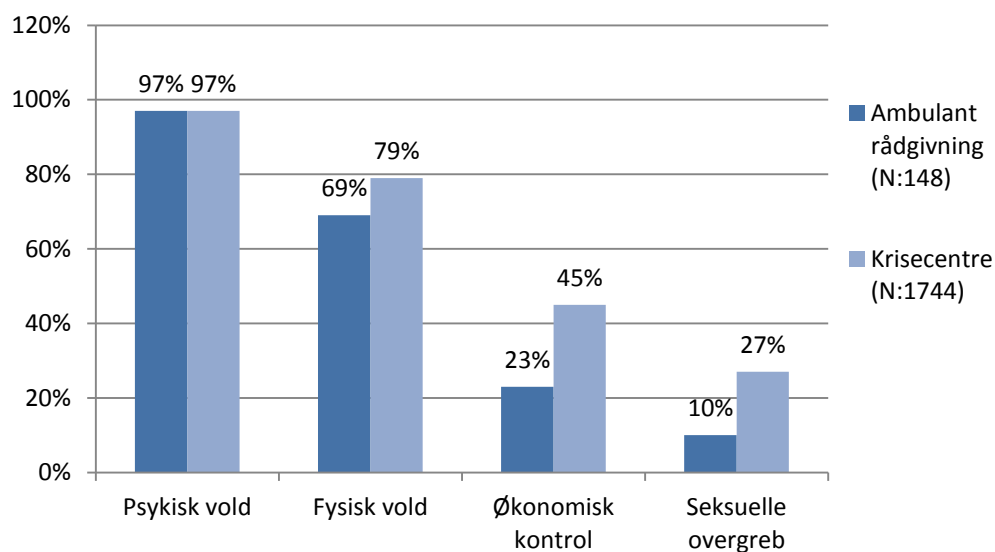
Tabel 11: Kvinder med børn i ambulante rådgivning og krisecentre

	Ambulant rådgivning	Krisecentre
Kvinden har børn	78 % (115)	53 % (906)
Kvinden har ikke børn	22 % (33)	47 % (803)
Total	100 % (148)	100 % (1709)

Figur 11 viser, hvilken form for vold kvinderne i hhv. den ambulante rådgivning og krisecentre er udsat for. For begge grupper gælder det, at 97 pct. af dem angiver, at de er udsat for psykisk vold.

Kvinder i den ambulante rådgivning udsættes i mindre grad end kvinder på krisecenter for andre voldformer som fysisk vold (79 pct.), økonomisk kontrol (45 pct.) og seksuelle overgreb (27 pct.). Størst forskel er der på økonomisk kontrol og seksuelle overgreb, som markant flere kvinder på krisecentre udsættes for sammenlignet med kvinderne i den ambulante rådgivning.

Figur 11: Voldsform for kvinderne i ambulante rådgivning og krisecentre

Tabel 12 viser varigheden af volden blandt kvinderne i hhv. den ambulante rådgivning og i krisecentre. Varigheden af volden er overordnet ens for de to grupper.

Tabel 12: Varighed af vold blandt kvinder i ambulante rådgivning og krisecentre

	Ambulant rådgivning	Krisecentre
Under 1 år	16 % (23)	20 % (327)
1-2 år	23 % (33)	22 % (360)
3-4 år	26 % (38)	22 % (360)
5-10 år	26 % (38)	25 % (409)
Over 10 år	10 % (15)	11 % (180)
I alt	101 % (147)	100 % (1636)

Tabel 13 indeholder kun data om kvinderne i den ambulante rådgivning. Tabellen viser hvilken form for vold, der blev udøvet af hvilken voldsudøver. Den kan illustrere, hvordan de forskellige former for vold er fremtrædende afhængigt af relationens karakter.

Tabellen viser, at fysisk vold blev udøvet af den nuværende samlever i 55 pct. af tilfældene og i 16 pct. af tilfældene af en tidligere samlever efter, at forholdet var brudt.

Den psykiske vold udøves i 32 pct. af tilfældene af en tidligere samlever efter, at forholdet er brudt. Andelen er højere sammenlignet med de andre voldsformer, og det viser, at den psykiske vold i højere grad fortsætter efter et brud med den voldsudøvende part. Økonomisk kontrol udøves derimod i overvejende grad af den nuværende samlever.

Tabellen indikerer, at de seksuelle overgreb i højere grad udøves af familie-medlemmer og andre voldsudøvere, når man sammenligner med de andre voldsformer.

Tablet 13: Voldsform fordelt på voldsudøver for kvinder i ambulante rådgivning

	Nuværende samlever o.lign.	Tidligere samlever o.lign., mens forholdet bestod	Tidligere samlever o.lign., efter forholdet var brudt	Familie-medlem/slægtning	Anden voldsudøver
Fysisk vold	55 %	38 %	16 %	2 %	5 %
Psykisk vold	52 %	39 %	32 %	2 %	5 %
Seksuelle overgreb	57 %	43 %	14 %	7 %	15 %
Økonomisk kontrol	71 %	26 %	6 %	0 %	3 %

Note: totalen summerer ikke op til 100 pct., da der kunne angives mere end én form for vold pr. voldsudøver.